

Πανεργατικός- πανεκπαιδευτικός απεργιακός ξεσηκωμός για να αναπνεύσουμε!

Όλοι/όλες στις Γενικές Συνελεύσεις

28 ΦΛΕΒΑΡΗ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ

Το έγκλημα των Τεμπών να μη συγκαλυφθεί, το σχολείο να μη διαλυθεί, κανένας εκπαιδευτικός να μη διωχθεί

Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι σε όλη τη χώρα, αλλά και στο εξωτερικό, πλημμύρισαν τους δρόμους και τις πλατείες με ένα σύνθημα: «Δεν έχω οξυγόνο»! Η λαϊκή οργή βγήκε στους δρόμους αναζητώντας δικαιοσύνη για το έγκλημα στα Τέμπη και τους 57 νεκρούς. Ενάντια στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, που στο βωμό της ενίσχυσης της κερδοφορίας δεν συμμορφώνεται με τους βασικούς κανόνες ασφαλείας. Ενάντια στη συστηματική προσπάθεια συγκάλυψης από κυβέρνηση, ΜΜΕ και αστικό σύστημα.

Στις 28 Φλεβάρη είναι η ώρα να δεθεί το νήμα της οργής για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών με την ζοφερή κανονικότητα των δυστυχημάτων στους χώρους δουλειάς, στα τρένα, στα λεωφορεία, στα ράντζα των διαδρόμων των νοσοκομείων και στις οροφές που καταρρέουν στα κεφάλια των μαθητών μέσα στα σχολεία · με την κανονικότητα της εκτίναξης του κόστους ζωής, των πετσοκομμένων μισθών και των πετσοκομμένων ονείρων, του εργασιακού burn out, των πλειστηριασμών και της στεναστικής κρίσης.

Η πολιτική της κυβέρνησης της Ν.Δ. δολοφονεί καθημερινά τους εργαζόμενους μέσω των ιδιωτικοποιήσεων, την καταλήστευση του εισοδήματος, την ανάπτυξη και την απελευθέρωση των αγορών της ΕΕ, τις εξοπλιστικές δαπάνες του ΝΑΤΟ και την οικονομία πολέμου, συνεχίζει να θυσιάζει τα κοινωνικά αγαθά στο βωμό του χρέους, του συμφώνου σταθερότητας και κυρίως για τα κέρδη των ολιγαρχών του πλούτου. Τα μέτωπα που έχει ανοίξει η Κυβέρνηση είναι πολλά και ανοιχτά και πρέπει να αντισταθούμε σε όλα εδώ και τώρα.

Φεβρουάριος 2025 το εκπαιδευτικό κίνημα αντιστέκεται απέναντι στην παρατεταμένη βαρυχειμωνιά της επίθεσης

Η επίθεση στο δημόσιο σχολείο είναι συνεχής, γενικευμένη και εντείνεται με την προώθηση και νέων αντιεκπαιδευτικών μέτρων. Η προσπάθεια επιβολής της αξιολόγησης και η προσπάθεια επέκταση της στις/στους μόνιμους με μοναδικά όπλα στην κυβερνητική φαρέτρα τον αυταρχισμό, τις αυθαιρεσίες και την τρομοκρατία συνεχίζονται με στόχο την ιδιωτικοποίηση και επιχειρηματική λειτουργία του δημόσιου σχολείου, την κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών, αυξάνοντας τους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση και τις κοινωνικές ανισότητες.

Στα πλαίσια της λεγόμενης αυτονομίας της σχολικής μονάδας το ΥΠΑΙΘΑ ανακοινώνει νέο νομοσχέδιο προς ψήφιση όπου οι διευθυντές-μάντζερ με υπερεξουσίες, θα μπαινοβγαίνουν στις τάξεις για να ελέγχουν τους εκπαιδευτικούς, να αξιολογούν όποιους θέλουν κατά προτεραιότητα, να καταρτίζουν όπως θέλουν το πρόγραμμα του σχολείου, να υποχρεώνουν σε υπερωριακή απασχόληση για την κάλυψη των κενών, ταυτόχρονα με την αποψίλωση των αρμοδιοτήτων των συλλόγων διδασκόντων. Γίνεται φανερό ότι σχολική αυτονομία δε σημαίνει παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία αλλά το ακριβώς αντίθετο: αυταρχισμός, συρρίκνωση της δημοκρατικής λειτουργίας των συλλόγων διδασκόντων, εγκαθίδρυση ενός μονοπρόσωπου αυταρχικού καθεστώτος από διευθυντές εντολοδόχους της κρατικής πολιτικής, ενός καθεστώτος επιτήρησης που επιδιώκει να εμπεδώσει το φόβο και την υποταγή, να μετατρέψει τον εκπαιδευτικό σ' ένα άβουλο και παθητικό όργανο των αντιδραστικών νεοσυντηρητικών και αντιεκπαιδευτικών επιλογών κράτους και κυβέρνησης. Στην κατεύθυνση της κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων και της ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης, ιδρύονται τα «Ωνάσεια Σχολεία», 22 δημόσια σχολεία παραδίδονται απευθείας στα χέρια των ιδιωτικών συμφερόντων, με όπλο την χρόνια εγκατάλειψη και την υποχρηματοδότηση, παρουσιάζουν ως σωτήρες τα επιχειρηματικά συμφέροντα, που πιέζουν για νέες κερδοφόρες μίζινες στην μεγάλη "αγορά" της εκπαίδευσης όπου ήδη έχουν εισβάλει. Την ίδια στιγμή, ενισχύονται τα πρότυπα, πολλά είδη σχολείων παραδίνονται στην ωμή παρέμβαση επιχειρηματικών κολοσσών σε περιεχόμενο και αναλυτικά προγράμματα, «μπακαλορέα» και ιδιωτικά ΑΕΙ, εθνικό απολυτήριο και νέα σκληρά ταξικά ξεταστικά συστήματα. Σχολεία ελίτ για λίγους και τα υπόλοιπα στον καιάδα της υποχρηματοδότησης, των ελλείψεων σε υλικοτεχνική υποδομή και εκπαιδευτικό προσωπικό.

Σε όλα τα παραπάνω έρχονται να προστεθούν η ακρίβεια που εξανεμίζει τους μισθούς, η υποβάθμιση των υπηρεσιών υγείας και περίθαλψης, οι ελλείψεις σε προσωπικό και η επαγγελματική εξουθένωση των εκπαιδευτικών, τα εμπόδια στην συνταξιοδότηση, η ονομαστική μείωση των μισθών μας και η αφαίρεση των 13^{ου} και 14^{ου} μισθού με τους διάφορους μνημονιακούς νόμους, που όμως δεν καταργήθηκαν και να μας κάνουν το βίο αβίωτο.

Η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση

«Όταν ο αγώνας είναι στην πιο σκληρή καμπή του, οι αγωνιστές έχουν την πιο μεγάλη κούραση. Οι κουρασμένοι χάνουν τη μάχη.» Μπέρτολτ Μπρεχτ

Εμείς δεν κουραζόμαστε! Οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων, όλων των ειδικοτήτων έχουμε μεγάλες παρακαταθήκες αντίστασης στις αποσκευές μας. Έχουμε ως κλάδος βιώσει διώξεις και τρομοκρατία κι έχουμε δώσει αγώνες και θυσίες σε σκληρές και σκοτεινές εποχές. Δεν λυγίσαμε και δεν θα λυγίσουμε. Θα την κερδίσουμε κι αυτή τη μάχη.

Διανύουμε άλλωστε την 5^η χρονιά που η κυβέρνηση προσπαθεί να επιβάλλει την αξιολόγηση (από τον Φεβρουάριο του 2020 που ξεκίνησε από την κυβέρνηση της ΝΔ) αλλά η αντίσταση είναι μεγάλη. Ο προγραμματισμός του υπουργείου ήταν να μας έχει ήδη αξιολογήσει όλες/όλους, νεοδιόριστες/ους, μόνιμες/ους, αναπληρωτές και να έχει ήδη εισάγει την ελεύθερη επιλογή σχολείου, τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και τη συνέντευξη για την πρόσληψη και φυσικά γενίκευση των πανεθνικών εξετάσεων που θα συνδέονταν με την αξιολόγηση σχολείων κι εκπαιδευτικών. Αντί γι' αυτό, συναντά ακόμα ισχυρότερες αντιστάσεις αδυνατώντας να αξιολογήσει 150.000 εκπαιδευτικούς και μάλιστα δυο φορές μέσα σε τέσσερα χρόνια. Ακόμα κι αυτούς που αξιολογεί, τους αξιολογεί κάτω από το καθεστώς εκβιασμών, απειλών, πειθαρχικών και καθαιρέσεων, και όχι με το καθεστώς συναίνεσης κι αποδοχής, πολύ δε ενεργητικής αποδοχής που είναι η επιδίωξη του υπουργείου και όρος για να προχωρήσουν οι αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση.

Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο, η κυβέρνηση επέλεξε τον δρόμο του δεσποτισμού και σκληρού αυταρχισμού, της παρανομίας και παραβίασης απεργιακού δικαιώματος και αστικής νομιμότητας. Γι' αυτό και το τελευταίο διάστημα έχει εντείνει τους ρυθμούς της βιομηχανίας των διώξεων και των Πειθαρχικών. Γιατί ελπίζει ότι έτσι θα καταφέρει να κάμψει την αντίσταση.

Η συμμετοχή στην Απεργία -Αποχή παρά τις απειλές, την τρομοκρατία και τα καλέσματα σε δηλώσεις μετάνοιας παραμένει το μεγάλο αγκάθι στην υλοποίηση της ατομικής αξιολόγησης.

Δικαίωση των αγώνων μας αποτελούν οι αποφάσεις των δικαστηρίων (Δυτική Αττική, Α' Αθήνας), οι μονιμοποιήσεις των νεοδιόριστων της Α' Αθήνας χωρίς αξιολόγηση.

Ακώλυτη μονιμοποίηση των νεοδιόριστων

Σε όλο τον δημόσιο τομέα η μονιμοποίηση των νεοδιόριστων είναι αυτοδίκαιη και μόνο στη δημόσια εκπαίδευση κρατούνται όμηροι ως «δόκιμοι»! Η άρνηση μονιμοποίησης όλων των νεοδιόριστων που έχουν συμπληρώσει τη δόκιμη διετία αποτελεί στοχευμένη επιχείρηση εκβιασμού όσων απεργούν, αντιστέκονται και αντιδρούν, των εκπαιδευτικών, ειδικά της νεότερης γενιάς που θα συνεχίσει να δουλεύει για χρόνια σε ένα όλο και πιο μεταβαλλόμενο, «ευέλικτο», φτωχοποιημένο εργασιακό περιβάλλον.

Η μονιμοποίηση όλων των νεοδιόριστων όλων των ετών χωρίς αξιολόγηση, καθώς και η πολιτική, συνδικαλιστική και νομική κάλυψη αυτών, αποτελεί και πρέπει να συνεχίσει ν' αποτελεί κρίσιμο διακύβευμα και πολιτικό αίτημα όλων των συλλογικών μας αγώνων και προσπαθειών. Γι' αυτό και διεκδικούμε με όλα τα μέσα (πολιτικά, συνδικαλιστικά, νομικά) τη μονιμοποίηση όλων άσχετα με το έτος διορισμού. Γι' αυτό και δε θα σταματήσουμε με τις προσφυγές του 2020 και 2021, αλλά παντού, θέτουμε το ζήτημα να παρθούν αποφάσεις και για τις προσφυγές για το 2022 και με την συμπλήρωση της διετίας να προχωρήσουμε σε προσφυγή για τους νεοδιόριστους του 2023 και του 2024 κ.λπ. για την διεκδίκηση της ακώλυτης μονιμοποίησης μετά τη διετία και την κατάργηση της σύνδεσης αξιολόγησης- μονιμοποίησης.

Η άρνηση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ για τις προσφυγές του 2022 είναι άρνηση κυρίως πολιτική και όχι νομική και διαμορφώνει ένα κλίμα απογοήτευσης και υποχώρησης, που ευνοεί τις κυβερνητικές πρωτοβουλίες εκφοβισμού.

Η πραγματικότητα δεν σχεδιάζεται στα γραφεία των συνδικαλιστικών ηγεσιών

Από τον Μάρτη του 2024 ως σήμερα η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ των ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΔΙΚΤΥΟ, βλέπουν ως βαρίδι αυτόν τον αγώνα, έχουν ως κοινό παρονομαστή κάθε επιλογής τους, την αποδοχή των παράτυπων διοικητικών εγκυκλίων/ερμηνειών που αμφισβητούν το απεργιακό δικαίωμα. Επανειλημμένα αρνούνται να ενισχύσουν την αγωνιστική στάση των νεοδιόριστων, αρνούνται να στηρίξουν όσες/όσους καλούνται σε πειθαρχικά είτε με φυσική παρουσία των μελών του ΔΣ είτε με δημόσιες καταγγελίες της ΔΟΕ, αρνήθηκαν να προχωρήσουν οι προσφυγές για το 2022 με έωλα «επιχειρήματα», εμποδίζουν την παραγωγή επικαιροποιημένων κειμένων οδηγιών και στήριξης, αρνούνται δράσεις που συμβάλλουν στην αυτοπεποίθηση των αγωνιζόμενων. Αντίθετα η στάση τους και όλες τους οι επιλογές επικεντρώνουν και ενισχύουν την απογοήτευση, τον φόβο, τις απειλές επιχειρώντας την αποσυστήριση και αποδυνάμωση του αγωνιστικού μετώπου. Σε συνδυασμό με την στάση αρκετών στελεχών τους τοπικά (αιρετών και προεδρείων ή μελών ΔΣ) που το λιγότερο απουσιάζουν από κάθε ενέργεια στήριξης και ενδυνάμωσης του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση και στην χειρότερη αναπαράγουν το αφήγημα της διοίκησης, διαμορφώνεται μια κατάσταση αδράνειας που ευνοεί την απογοήτευση και την αποστράτευση.

Την ίδια στιγμή, η ΑΣΕ εγκλωβισμένη στον θεσμικό ρόλο του προεδρείου, υποχωρεί και αποφεύγει να συγκρουστεί με την πλειοψηφία της υποταγής στην κυβερνητική πολιτική, επιλέγει να επιτίθεται στις δυνάμεις των Παρεμβάσεων, πράγμα που οδηγεί σε εσωστρέφεια και σύγχυση. Σοβαρές ευθύνες έχει και για τη διγλωσσία στο ζήτημα των προσφυγών για την μονιμοποίηση των νεοδιόριστων του '22, όπου ενώ σε επίπεδο ΔΣ ΔΟΕ έθεσε πρόταση για προχώρημα της διαδικασίας, δεν ακολουθεί την ίδια στάση στους συλλόγους ΠΕ, (πχ ΣΕΠΕ «Γληνός» όπου έφτασε να ακυρώσει την απόφαση του προηγούμενου ΔΣ και να μην προχωρήσει σε προσφυγές για το 2022).

Έτσι παγιώθηκε η αφωνία της ΔΟΕ σε κομβικά ζητήματα όπως τα πολιτικοσυνδικαλιστικά και νομικά βήματα για την αντιμετώπιση των διώξεων. Αυτό ουσιαστικά ευνοεί τις δυνάμεις εκείνες που θέλουν να επιβεβαιώσουν ως «υπεύθυνη» την στάση της υποχώρησης από την αντίσταση στην αξιολόγηση. Αυτή η τακτική είναι προφανώς αδιέξοδη γιατί ο μόνος τρόπος για να ξεπεραστεί η αφωνία, η δυστοκία, η αδράνεια είναι ένας:

Ο λόγος τώρα στη βάση του κλάδου και στις Γενικές Συνελεύσεις, στις ζωντανές συλλογικές διαδικασίες οι οποίες αποτελούν και το οξυγόνο του εκπαιδευτικού κινήματος είναι οι μόνες που μπορούν να ενώσουν σε αγωνιστική κατεύθυνση τον κλάδο. Είναι

αυτές που μπορούν να ξεπεράσουν τις κομματικές-παραταξιακές περιχαρακώσεις για να βγει στο προσκήνιο ο κόσμος της μαχόμενης εκπαίδευσης.

Ο συντονισμός των αθμίων σωματείων μπορεί να ακυρώσει την γραμμή αδράνειας και υποχώρησης του κυβερνητικού και κρατικού συνδικαλισμού των ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΔΙΚΤΥΟ ενισχύοντας την δυναμική των πιο ζωντανών και συμμετοχικών στοιχείων της αντίστασης. Αυτός ο κόσμος αποτελεί και τον πραγματικό ανασχετικό παράγοντα στις αντiekπαιδευτικές επιδιώξεις της κυβέρνησης και του ΥΠΑΙΘΑ.

Γιατί το διακύβευμα είναι μεγάλο και ιστορικής σημασίας. Γιατί αν κατισχύσει η αξιολόγηση, η εκπαίδευση στο σύνολό της οδηγείται στην ιδιωτικοποίηση - εμπορευματοποίησή της, μετατρέποντας τα σχολεία σε μικρές ανταγωνιστικές επιχειρηματικές μονάδες με γονείς πελάτες και μαθητές που θα στερούνται βασικών μορφωτικών δικαιωμάτων, βασιλεία του ανταγωνισμού, του κανιβαλισμού, της απόρριψης, της κατηγοριοποίησης. Αξιολογικά κάτεργα σκληρής ταξικής επιλογής, ατομικών φακέλων επιδόσεων και αποδόσεων που θα καταπνίγει τα παιδιά του, μαθητές/τριες από τις λαϊκές τάξεις, με υποταγμένους εκπαιδευτικούς να «διδάσκουν» σε ένα ζοφερό τοπίο, φόβου, πειθάρχησης και χειραγώγησης, πλήρους εξουθένωσης, χωρίς εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, με σύνδεση του μισθού με την αξιολόγηση, υπό τη διαρκή απειλή της απόλυσης και τη χωρίς στοιχειώδη παιδαγωγική ελευθερία, όπου η ελευθερία της σκέψης και η ελευθερία του αγώνα, ο ανθρωπισμός και η κριτική παιδαγωγική θα βρίσκονται στο στόχαστρο.

Όλες και Όλοι στον αγώνα! Μέχρι τη Νίκη!

Τα πρωτοβάθμια σωματεία να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους με συντονισμό αγωνιστικές αποφάσεις και αυτοοργάνωση

Στον αυταρχικό κατήφορο της κυβέρνησης, ΥΠΑΙΘΑ και διευθύνσεων, ενάντια στην αντiekπαιδευτική αυταρχική πολιτική κυβέρνησης, Ε.Ε., Ο.Ο.Σ.Α., κόντρα στο μπαράζ αντιλαϊκών - αντiekπαιδευτικών μέτρων που συνεχίζεται και εντείνεται με: αξιολόγηση, υπερεξουσίες διευθυντών, Ωνάσεια σχολεία, ΙΒ ιδιωτικά ΑΕΙ, Τεχνική Εκπαίδευση παραδομένη στις ανάγκες της αγοράς, εθνικό απολυτήριο με νέα σκληρά ταξικά εξεταστικά συστήματα, διαγωνισμό Α.Σ.Ε.Π., ακρίβεια και φτωχοποίηση, χτύπημα εργασιακών δικαιωμάτων με τους νόμους Χατζηδάκη και Γεωργιάδη, πιο βαθιά και εκτεταμένη ιδιωτικοποίηση των δημόσιων αγαθών, απαντούμε με παρατεταμένο, πολύμορφο αγώνα διαρκείας και κλιμάκωσή του με το σύνολο των διεκδικήσεων μας που θα καθορίζεται από τις Γ.Σ. με απεργίες, συγκεντρώσεις, καταλήψεις, ενημερώσεις, εκδηλώσεις μέχρι το τέλος της χρονιάς. Αγώνας με πανεκπαιδευτικό βηματισμό, που θα συναντηθεί με τους αγώνες των υγειονομικών και το σύνολο του εργατικού κινήματος, των γονιών και της κοινωνίας για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής για αποκλειστικά δημόσια Παιδεία και Υγεία για όλο το λαό.

Η κυβερνητική πολιτική όπως

«κάθε κύμα, άσχετα από το πόσο ψηλά και ορμητικά βρυχάται, θα καταρρεύσει μέσα του/της»

Stefan Zweig

Σε μια τέτοια κατεύθυνση:

- **Εν όψει των Γ.Σ. και της ολομέλεια προέδρων της ΔΟΕ στις 23/2/25** θέτουμε όλα τα ζητήματα των νέων αντiekπαιδευτικών μέτρων, τη γενίκευση εφαρμογής της αξιολόγησης σε όλους, τον αυταρχικό κατήφορο για την επιβολή της, τις διώξεις και τα πειθαρχικά που εντείνονται και την απόφαση για κλαδική απεργία στα μέσα του Φλεβάρη, την κατάθεση αιτήσεων μονιμοποίησης και ακολούθως προσφυγών για το 2022 με απόφαση από τη ΔΟΕ, τις μισθολογικές αυξήσεις και την επιστροφή του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, μαζικούς μόνιμους διορισμούς για την κάλυψη όλων των κενών, ενάντια στην ομηρεία της αναπλήρωσης και των ελαστικών μορφών εργασίας, για την υπεράσπιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα του σχολείου, ενάντια στην κατηγοριοποίηση, υποχρηματοδότηση, ιδιωτικοποίηση.
Έχουμε τοποθετηθεί δημόσια και στο ΔΣ της ΔΟΕ 21/1/25 για την **ανάγκη εκπαιδευτικής απεργίας** στο πρώτο δεκαήμερο του Φεβρουαρίου, ακόμα και με ανοχή στη συζήτηση-για τον χρόνο πραγματοποίησης της μέσα στο Φλεβάρη. *Με βάση την απόρριψη της πρότασης από ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΔΙΚΤΥΟ και την απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ για απεργία στις 28-02-25 προτείνουμε:*
- **ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ- Είναι η ώρα, η οργή και η αγανάκτηση του εκπαιδευτικού κόσμου να βγει στους δρόμους!** Να δοθεί απάντηση στο τσουνάμι των πειθαρχικών, στην επίθεση στο απεργιακό δικαίωμα και στον δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου (Ωνάσεια, ακαδημίες, PISA, και στις αναγγελίες νομοσχέδιων για ρόλο διευθυντή κλπ) με κλιμάκωση μετά την απεργία 28/2, το πρώτο δεκαπενθήμερο του Μάρτη.
- **Η μάχη συνεχίζεται με όπλο την ΑΑ από την Ολομέλεια προέδρων (1/4/24)**, μετά από μαζικότερες ΓΣ, την προκήρυξη ΑΑ από ΣΕΠΕ-ΕΛΜΕ και την απόφαση επαναπροκήρυξης της από την 93η ΓΣ του κλάδου.
- **Υπογράφουμε όλοι και όλες μαζικά την απεργία αποχή**, το ισχυρό μας όπλο στον αγώνα που δίνουμε. Όλες οι νομικές ενέργειες που ακολουθούμε έχουν στόχο να λειτουργήσουν προσθετικά στους αγώνες. Ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση και την κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών είναι αγώνας για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου, της εργασίας μας, των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών/τριών μας και της παιδαγωγικής μας υπόστασης.
- **Καταγγέλλουμε την επιχείρηση εκφοβισμού**, τις διώξεις, την ποινικοποίηση του απεργιακού δικαιώματος, στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε κάθε διωκόμενο αγωνιζόμενο εκπαιδευτικό.

- **Απευθυνόμαστε στους δικηγορικούς συλλόγους και σε συνταγματολόγους** ώστε να υλοποιηθεί ως άμεσα εκτελεστή η απόφαση του διοικητικού εφετείου που δικαιώνει τους/τις νεοδιόριστους του '20 και για την υπεράσπιση του απεργιακού δικαιώματος.
- **Ενημέρωση των γονέων (σύλλογοι, Ένωση, Ομοσπονδία)** και κάλεσμα στην από κοινού με τους εκπαιδευτικούς οργάνωση των κινητοποιήσεων για την άμεση αποκατάσταση των προϊσταμένων/διευθυντών των σχολικών μονάδων που καθαιρούνται.
- **Σταματάμε παντού τις αξιολογήσεις** με στάσεις εργασίας! Κανένας/καμιά μόνος του/μόνη της!
- **Συγκροτούμε παντού επιτροπές αγώνα.**
- **Πραγματοποιούμε ενημερώσεις, εκδηλώσεις,** υποστηρικτικές τηλεδιασκέψεις, γράμμα στους μαθητές και τους γονείς, συσκέψεις με συλλόγους γονέων, αφίσσα.
- **Προχωράμε σε επαναλαμβανόμενες πανελλαδικές μεσημεριανές κινητοποιήσεις** ενάντια στην αξιολόγηση, τις διώξεις και την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης -π.χ. ανά δεκαπενθήμερο ή με όποια περιοδικότητα επιλέγει ο κάθε σύλλογος- σε Διευθύνσεις, Περιφερειακές Διευθύνσεις, κεντρικά σημεία των πόλεων.
- Με βάση το κύμα επιδόσεων πειθαρχικών στην Αττική να αποφασιστεί **Παναττική Στάση Εργασίας για τις 17/02/25** και συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Π.Δ. Εκπαίδευσης Αττικής
- Πρωτοστατούμε κι ενισχύουμε τις δράσεις και τους συντονισμούς **ενάντια στα Ωνάσεια**
- Να πάρουν τον αγώνα στα χέρια τους τα **πρωτοβάθμια σωματεία**, με τις ΓΣ, οι επιτροπές αγώνα και με τον συντονισμό τους.
- **Η Πανεργατική απεργία στις 28/2 για δικαίωση και τιμωρία των ενόχων για το έγκλημα στα Τέμπη να αλλάξει το τοπίο**, να ξεπεράσει τους κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς και να βγάλει στο προσκήνιο τους εργαζόμενους και τον λαό! Να αποτελέσει η απεργία σκαλοπάτι κλιμάκωσης του αγώνα ενάντια στην υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων και το ξεπούλημα των κοινωνικών αγαθών, το τσάκισμα των εργατικών-κοινωνικών δικαιωμάτων, τους μισθούς της πείνας και της εξοργιστικής κερδοσκοπίας των μεγάλων Πολυεθνικών. Για να αναπνεύσει ο λαός!
- **Να ακυρωθούν οι ιδιωτικοποιήσεις σε Υγεία, Παιδεία, Ρεύμα, Νερό, Συγκοινωνίες.** Να ακυρωθεί η σύμβαση και να φύγει η HELLENIC TRAIN. Διεκδικούμε σιδηρόδρομο σε όφελος του λαού κόντρα στο κέρδος, με τον έλεγχο των εργαζομένων.
- Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και την δολοφονική πολιτική της ΕΕ και του κεφαλαίου - της απελευθέρωσης των αγορών και του κέρδους - που υπηρετεί.
- **Συμμετέχουμε στις κινητοποιήσεις**
- **ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ** για τα **ΤΕΜΠΗ**: Πέμπτη 13/2, 6.30μμ συγκέντρωση στο Σταθμό Λαρίσης με κατάληξη τη HELLENIC TRAIN.
- **Συγκέντρωση 19/2** συγκέντρωση στο Σύνταγμα και πορεία στα γραφεία της HELLENIC TRAIN.
- **Συμβάλουμε σε αγωνιστικές πρωτοβουλίες στις περιοχές μας με άλλους μαζικούς φορείς και τη νεολαία για τον ξεσηκωμό εν όψει της πανεργατικής παλλαϊκής απεργίας στις 28/2.**
- Με αγωνιστική ενότητα, αποφασιστικότητα και μαχητικότητα, με εμπιστοσύνη στη συλλογική μας δύναμη απορρίπτουμε την αξιολόγηση, υπερασπιζόμαστε την εργασιακή, μισθολογική και παιδαγωγική μας αξιοπρέπεια και ορθώνουμε τείχος προστασίας του δημόσιου σχολείου για όλα τα παιδιά, για το σχολείο των όλων, των ίσων, των διαφορετικών.

«...αν δεν καταφέρουμε το αδύνατο, δεν έχουμε ελπίδα.

Αν δεν κάνουμε αυτό που κανείς δεν μπορεί να μας ζητήσει, θα χαθούμε»

— Μπέρτολτ Μπρεχτ

Θα νικήσουμε!